

РЕШЕНИЕ

№ 3766

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1596** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за финансов надзор /КФН/ против решение от 23.12.2019 г., постановено по НАХД № 10500/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 99 с-в, с което е отменено наказателно постановление № Р-10-555/27.05.2019 г. на председателя на Комисията за финансов надзор, с което на Инвестиционен посредник [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 32, ал. 2, във връзка с ал. 1, предложение второ от Закона за Комисията за финансов надзор.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно, неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление при посоченият размер на наложената имуществена санкция. В с.з. се представлява от юриск. Х., която поддържа жалбата и претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба изразява подробно становище за неоснователност на жалбата. В с.з. се представлява от адв. К., който претендира радноски по делото.

СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение като е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 23.12.2019 г., постановено по НАХД № 1596/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 99 с-в, с което е отменено наказателно постановление № Р-10-555/27.05.2019 г. на председателя на Комисията за финансов надзор, с което на Инвестиционен посредник [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 32, ал. 2, във връзка с ал. 1, предложение второ от Закона за Комисията за финансов надзор.

От фактическа страна СРС е приел за установена изложената в НП факт. обстановка, по която всъщност не се спори. Наредено е със заповед от 08.05.2018 г. извършването на проверка на инвестиционния посредник за спазване на разпоредбите на Закона за пазарите на финансови инструменти и други нормативни актове. В тази заповед е очертан обема на действията, които следва да осъществи проверяваното лице, с които да съдейства на адм. орган. Сред същите е посочено представяне на счетоводни, търговски и други документи, вкл. заверени копия и подаване на писмени обяснения, определяне на служител, който да съдейства, осигуряване на помещение за нуждите на проверката, предоставяне достъп до служ. помещения. Установено е разминаване между два представени вече в КФН документа – „Справка № 7“ за сключени сделки през ел. платформа за ел. търговия за периода 01.01.17 г. – 31.12.17 г., представена в КФ с писмо от 08.02.2018 г. и с Информация за клиентски портфейл и сключените сделки на посредника, представени в КФН с писмо, вх. № 03-00-9/22.02.2018 г. В тази връзка са изискани обяснения ато са изискани и определени документи, прна 14.11.18 г. като от проверяваното лице са дадени такива на 19.11.18 г. като се признава допускане на грешка в представената „Справка № 7“. Действието на посредника се възприема от контролния орган за възпрепятстване на органите на Комисията за финансов надзор при осъществяване на възложените надзорни правомощия, което е определено като нарушение на чл. 32, ал. 2, във връзка с ал. 1, предложение второ от Закона за Комисията за финансов надзор. За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

От правна страна, в процесното решение се приема, че при установяването на извършено нарушение по чл. 32, ал. 2, във връзка с ал. 1, предложение второ от Закона за Комисията за финансов надзор е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, с оглед липсата на конкретизация на нарушения състав на адм. нарушение, с оглед бланкетността на нормата на чл. 32, ал. 2, вр. с ал. 1, предл. 2 от ЗКФН. Решението на първоинстанционния съд е правилно. Спор между страните по фактите не съществува и същите правилно са установени от първоинстанционния съд въз основа на събраните по делото доказателства.

Съобразно чл. 32, ал. 1 от Закона за комисията за финансов надзор, който възпрепятства Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг закон, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. При повторно нарушение глобата е в размер от 2000 до 10 000 лв., като съгласно ал. 2. Изпълнителното деяние е

определено като възпрепятстване на КФН и заместник-председателя на Комисията за финансов надзор при осъществяване на възложените му надзорни правомощия по отношение спазване на изискванията за капиталовото състояние и ликвидност от страна на нарушителя – инв. посредник. Правилно се сочи в мотивите процесното съдебното решение, че възпрепятстването като форма на изпълнителното деяние може да бъде извършено както с действие, така и с бездействие. Действително, правната норма, съставена по начина, по който е направено това в чл. 32, ал. 1 от Закона за комисията за финансов надзор сочи на бланкетност на нормата, която би следвало да бъде запълнена с посочване на точно нарушената правна норма, а именно с посочването на кои точно надзорни правомощия е възпрепятствало с поведението си търговското дружество. Контролът по спазването на разпоредбите на Закона за комисията за финансов надзор се осъществява от Комисията за финансов надзор (чл. 1, ал. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор). Законодателят въвежда определени задължения за поднадзорните лица при извършването на проверки от страна на Комисията за финансов надзор. Тези задължения са посочени в чл. 19 от Закона за Комисията за финансов надзор. Съгласно чл. 19, ал. 3 от Закона за комисията за финансов надзор поднадзорното лице е длъжно да осигури всички условия за нормалното протичане на проверката, като е длъжно като проверявано лице да оказва съдействие на комисията и длъжностните лица от администрацията ѝ като: предоставя всички счетоводни, търговски и други документи, необходими за установяване на факти и обстоятелства, свързани с обхвата на проверката; при поискване предоставя заверени копия от счетоводни и други документи; заверката се извършва с полагане на надпис "Вярно с оригинала", дата, подпис и печат от упълномощен представител на проверяваното лице (чл. 19, ал. 5, т. 4 и т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор). Член 32, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор предвижда налагането на административно наказание "глоба" за всеки, който възпрепятства Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг закон, като разпоредбата предвижда общ състав на административно нарушение (чл. 32, ал. 1, изр. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор), и квалифициран такъв (при "повторност") - чл. 32, ал. 1, изр. 2 от Закона за комисията за финансов надзор. В разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор законодателят е предвидил и административно-наказателна отговорност за юридически лица и еднолични търговци, извършили нарушения по ал. 1, като подходът и тук е идентичен с този по ал. 1 - основен състав на такова административно нарушение (чл. 32, ал. 2, предложение 1, вр. ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор) и квалифициран състав "при повторност", уреден в чл. 32, ал. 2, предложение второ, във връзка с ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор. Изпълнителното деяние на това административно нарушение се изразява във "възпрепятстване", т.е. лице, което "създава препятствия и пречки" при извършването на проверката, а това по необходимост предполага активно поведение (действие/-я) на съответното лице да пречи на Комисията за финансов надзор (или нейни органи, или служители) при извършването на проверката. Административно – наказващият орган не е конкретизирал осъществяването на кои надзорни правомощия на комисията е възпрепятствало проверяваното лице. Бланкетността на нормата на чл. 32, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор действително предполага такава

квалификация. Това представлява съществено процесуално нарушение.

На следващо място и с по-голяма степен на значение е обстоятелството, че така описано, нарушението не осъществява състава на нарушение по чл. 32, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор, т.е. същото е несъставомерно. Възпрепятстване на адм. орган в случая изобщо не се установява като фактическо действие. Соченото такова – грешна справка, всъщност би могло да се санкционира по други правни норми, както се сочи и в отговора на жалбата, но не и по посочената разпоредба. Дори в заповедта за започване на проверката са конкретизирани дължимите действия по съдействие от страна на контролирания субект и всичко това се установява за спазено при проверката. Лицето е представило изисканите от него документи и е дало подробни обяснения по установеното несъответствие. Така същото напълно добросъвестно е оказало исканото съдействие и дори е признало допуснатото несъответствие, което би могло да се тълкува като някакво нарушение, но не и по посоченият текст в НП. В случая липсва каквото и да било възпрепятстване на адм. орган от описаната в АУАН и в НП факт. обстановка.

При установените факти и обстоятелства и при горепосочените съображения, тоди съдебен състав прави извод, че процесното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон и при липса на съществено процесуално нарушение касационната жалба е неоснователна.

От ответника се прави своевременно искане за присъждане на разноските по делото, което следва да се уважи в пълен размер за сумата от 704,10 лева, разноски по настоящото дело, за които са налице доказателства за договаряне и заплащане /л. 43/ като липсва възражение за прекомерност. Липсва обаче законово основание за присъждане на разноските, сторени от ответника пред СРС, които следва да се претендират или пред тази съдебна инстанция или по досегашният ред – по ЗОДОВ.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 1 и 2, пр. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, Административният съд С. град, IV касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.12.2019 г., постановено по НАХД № 10500/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 99 с-в;

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор /КФН/ да заплати на Инвестиционен посредник [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 704,10 /седемстотин и четири лева и десет стотинки/, представляваща разноски по делото за адв. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

